

Evlilikte Sevgi, Saygı ve Uyumun Sırrı

Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın insanlık için belirlediği en eşsiz ilişkilerden biri, erkek ve kadın arasındaki ilişkidir. Bu ilişki, aile yapısını oluşturan diğer ilişkilerin de kaynağıdır. Bu nedenle, başarılı bir şekilde yürümesi çok önemlidir. Allah Subhanehu ve Teâlâ, ﴿هُوَ الَّذِي﴾ **“Sizi bir nefsten yaratan ve onunla sükûn bulmanız için, ondan onun eşini yaratan O'dur”** buyurmuştur. [A'raf:189]

Allah Subhanehu ve Teâlâ, insanlar, ümitsizlikten berraklığa bir çıkış yolu bulsunlar diye, insanlığın bütün işlerine yönelik bir düzen getirmiştir. Bu dünyada başarılı veya başarısız olacaklar ve bu düzene bağlılıklarına göre ahirette cezalandırılacaklar ya da ödüllendirileceklerdir. İslâmi ailelerin yürümesinin nedenlerinden biri de, aile üyelerinin her birinin kendi rolünü bildiği, açıkça belirlenmiş yapısıdır. İslam'da kişiler arasındaki ilişkiler hususunda en güzel şey, insanın; karı-koca, çocuk-ebeveyn veya bütün aile arasındaki ilişkilerini Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın rızası için devam ettirmesidir. Bunları, Allah'ın emirlerine uygun olarak yerine getirmek, önemli bir İslami görevdir. Sonucunda ise, aile yapısında; sevgi, saygı ve uyum meydana gelecektir.

Peygamber efendimiz Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in eşleri ve ailesi ile fevkalade yakın ve sıcak ilişkileri vardı. Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurmuştur: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ﴾ **“And olsun ki, Rasulullah, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için güzel bir örnektir.”** [Ahzâb: 21]

İbni Mace'den Peygamber Efendimizin şöyle dediği rivayet edilmiştir: ﴿حَيْرَكُمْ حَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ﴾ **“Sizin en hayırlınız eşine en iyi olanınızdır, ben de eşlerime en iyi olanınızdır.”**

Peygamber efendimiz (sav)'in evliliklerinde; sevgi, saygı ve uyum hakimdi. Peygamber efendimiz (sav), adalet erkeğin karısına karşı en önemli görevi olduğu için, eşlerine karşı adildi, diktatör değildi. Eşleriyle arasında çok saygın bir ilişki vardı. Onlarla şakalaşır, oynar, bir şeyler öğretir ve yapabildiği zaman ev işlerinde yardım ederdi. Buhari'de rivayet edilmiştir ki Resûlullah Efendimiz evde kendi elbiselerini temizler, koyunlarını sağır, yırtığını yamar, pabucunu tamir eder, evi süpürür, devesini bağlayıp yemini verir, hizmetçi ile beraber yemek yer, onunla hamur yoğurur, çarşıdan aldıklarını kendisi taşırdı. Hz. Muhammed (sav) eşlerinin koruyup kollayıcısıdır, tıpkı Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın şöyle buyurduğu gibi: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ **“Erkekler, kadınların koruyup kollayıcılarıdır.”** [Nisâ: 34]

Ayrıca, Peygamber efendimiz (sav) çocuklara ve yaşlılara nazik ve saygılı davranılmasını vurgulamıştır. Ve şöyle buyurmuştur: ﴿لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَيَعْرِفْ شَرَفَ﴾ **“Küçüklerimize merhamet etmeyen, büyüklerimize saygı göstermeyen bizden değildir.”** (Ebu Davud, Tirmizî). Ve Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyurdu: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا * وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْتَنِي صَغِيرًا﴾ **“Rabbin, kendisinden başkasına**

asla ibadet etmemenizi, anaya babaya iyi davranmanızı kesin olarak emretti. Eğer onlardan biri, ya da her ikisi senin yanında ihtiyarlık çağına ulaşırsa, sakın onlara “öf!” bile deme; onları azarlama; onlara tatlı ve güzel söz söyle.” [İsrâ: 23-4]

Bir erkeğin gerçek mutluluğu ve huzuru bulunduğu bir eşin en önemli özelliği, İmandır. Peygamber Efendimiz şöyle buyurmuştur: «شَتَّحُ الْمَرْأَةَ لِأَرْبَعٍ لِمَالِهَا وَلِحَسْبِهَا وَلِجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا فَظَفَّرُ بِدَاتِ الدِّينِ تَرَبَّتْ يَدَاكَ» **“Kadın, dört şeyi için nikah edilir; malı, soyu, güzelliği ve dini; sen dindar olanını seç ki, evin bereket bulsun.”** (Sahih el-Buhari)

Allah bilinci olan bir kadın, kocasına itaati ve onu memnun etmeyi, Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın kendisine verdiği en önemli görev olarak görür. Tabi ki bu, kadının kendi fikri olmaması ve kocasıyla tartışmaması gerektiği veya ona tavsiyelerde bulunmaması anlamına gelmiyor. Bilakis, kocasını evin karar vereni olarak görüp, onu memnun etmek için çabalaması gerektiği anlamına geliyor. Bu görev, erkeği kadından üstün kılmaz. Ama tıpkı erkeğin, karısına iyi ve adil davranmasını ve onu en iyi şekilde koruyup kollamasını Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın mükâfatlandırdığı gibi, kadın da bu görevle Allah'ın mükâfatını kazanır. Peygamber Efendimiz (sav) şöyle buyurdu: «إِذَا بَاتَتِ الْمَرْأَةُ هَاجِرَةً فِرَاشِ زَوْجِهَا لَعْنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تَصْبِحَ» **“Kadın geceyi kocasının yatağını terk ederek geçirirse, melekler sabaha kadar ona lânet ederler.”** Ve bir kadına sordu: «أَذَاتُ بَعْلِ أَنْتِ؟» قُلْتُ: نَعَمْ، «...فَإِنَّهُ جَنَّتِكَ وَنَارِكَ» Kadın, ‘evet’ dedi. Ve Efendimiz de şöyle buyurdu: **“...O halde kocan senin hem Cennetin hem de Cehennemindir.”**

Eşler arasındaki hakların ve görevlerin yerine getirilmesinin ve buna bağlı olarak, huzurlu bir aile yaşantısının, yanı sıra çocukların yetiştirilmesi ve aile bağlarının da başarılı bir evliliğin sonucu olduğu, Peygamberimizin sünnetlerinde apaçık ortadadır. Bu nedenle, Peygamber (sav) hayatın her alanında Müslümanlar için en iyi rol modelidir. Çünkü Peygamber Efendimiz (sav), takva ve samimiyetin, Allah'ın kanunlarını en iyi şekilde yerine getirmekle alakalı olduğunun kanıtıdır. O, bize fedakârlığın ve kendi arzularının ve kibrinin kölesi olmamanın ne anlama geldiğini göstermektedir. Öyleyse, erkek ya da kadın olsun, bir Müslüman, evlilikte kendi görevlerini yerine getirir ve eşine haklarını verirse, Allah Subhanehu ve Teâlâ evliliklerinde karşılıklı saygı, sevgi ve uyumu hâkim kılar.

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾

“Yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz (hakiki îmânı yansıtan) BİRR (ebrar kılabacak davranış biçimi) değildir. Lâkin birr, kişinin, Allah’a, yevm’il âhire (Allah’a ulaşılan sonraki güne, hidayet gününe, vuslat gününe) meleklerle, Kitab’a ve peygamberlere îmân etmesi ve sevdiği maldan, akrabalara (yakınlık sahiplerine) yetimlere, miskinlere (çalışamaz durumda olan ihtiyarlara), yolda kalmış yolculara, isteyen (muhtaçlara), köle ve (kurtulmaları için) esirlere vermesi ve namazı kılması, zekâtı vermesidir. Ve (Allah’a ve insanlara) ahd verdikleri zaman ahdlerine vefa edenler (yerine getirenler), zorlukta ve darlıkta ve şiddetli savaş halinde sabredenler, işte onlar sadık olanlardır. İşte onlar muttekilerdir (takva sahibi olanlardır).” [Bakara: 177]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi adına

Emanet Abid